

การสอนภาษาอังกฤษเด็กเล็ก...

(ระดับประถม)

ภรณ์ อารังสัจย์

เนื่องจากบันทึกอักษรศาสตร์ของเรา ส่วนมากประมาณ ๘๐-๘๕% เมื่อจบออกไปแล้ว มักจะทำงานเป็นครูสอนหนังสือ ส่วนใหญ่แล้วมักจะต้องการสอนเด็กโตระดับ ม.ศ. ๔-๕ หรือ ม.ศ. ปลาย ส่วนเด็กเล็ก ระดับประถมหนึ่งขึ้นไปคงไม่มีใครอยากสอนเพราะเห็นว่าทำให้ความรู้ถอยหลัง และที่สำคัญคือเด็กในวัยนี้ เป็นวัยที่ซุกซน ซึ่งจะทำให้ครูเหนื่อยกว่าสอนเด็กโตระดับ ประถมปลาย แต่ความจริงแล้วการสอนเด็กเล็ก โดยเฉพาะการสอนภาษาอังกฤษต้องอาศัยความรู้ ความสามารถของครูมาก และต้องอาศัยเทคนิคการสอนที่แตกต่างไป จากเด็กโต ถ้าผู้สอนมีเทคนิคการสอนดี การสอนนั้นจะได้ผลอย่างน่าพึงพอใจ ทั้ง เด็กนักเรียนและครูต่างก็จะชอบ class ของตนมาก บทความเขียนขึ้นสำหรับผู้ที่จะต้องไปเป็นครูสอนภาษาอังกฤษเด็ก

เล็ก และเป็นแนวทางสำหรับการสอนภาษาอังกฤษเด็กโต และผู้ใหญ่ด้วย ทั้งนี้เพราะหลักการของการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (teaching English as a foreign language) ก็เหมือนกัน ๆ

การสอนภาษาอังกฤษ หรือภาษาที่สอง ใด ๆ ก็ตาม ความรู้ในด้าน linguistics เป็นพื้นฐานสำคัญที่ช่วยให้ pronunciation และการพูดภาษาอังกฤษของผู้สอน improve ขึ้นได้มาก มีความใกล้เคียงเจ้าของภาษา (native speaker) หรืออย่างน้อยก็มีส่วนบกพร่องน้อยที่สุด แต่ในที่นี้จะไม่กล่าวเน้นหนักในด้าน linguistics เพราะเป็นเรื่องยากและยืดเยื้อสำหรับผู้ที่ไม่มีความรู้พื้นฐานทางด้านนี้มาก่อน

การสอนภาษาอังกฤษเด็กเล็กอายุต่ำกว่า ๑๐ ปี ชั้นแรกควรสอนให้เด็กรู้จักฟัง (listening) และพูด (speaking) ก่อน

เมื่อพูดได้ดีแล้ว จึงค่อยสอนอ่านและเขียน
ตั้งนั้นในปีแรก ๆ ของเด็กที่เริ่มเรียนภาษา
อังกฤษ จึงสอนแต่เพียงฟังและพูดเท่านั้น

เด็กชั้นประถมต้นเรียนภาษาอังกฤษได้
ดีกว่า และง่ายกว่าเด็กชั้นประถมปลายและ
ระดับ ม.ศ. เพราะเด็กยังโต ลึนก็ยังไม่แข็ง
(ความจริงลึนไม่ได้แข็งขึ้น แต่เนื่องจากพูด
ภาษาไทยมาเป็นเวลานานกว่าจึงมีความเคย
ชินกับภาษาไทยมาก) เด็กที่อายุ ๑๐ ปี ขึ้น
ไป การพูดภาษาอังกฤษให้ได้ดีเหมือนกับ
เจ้าของภาษา ก็ยิ่งยากขึ้นไปตามลำดับ ส่วน
เด็กที่อายุ ๑๐ ปี ลงมา การพูดภาษาอังกฤษ
ให้ได้ดีก็ยิ่งง่ายขึ้น ตั้งนั้นการสอน pronun-
ciation เด็กที่อายุต่ำกว่า ๑๐ ปี จึงง่ายกว่า
เด็กในวัยอื่น ๆ และผู้ใหญ่ เด็กจะสามารถ
เลียนแบบครูผู้สอนได้ ๑๐๐% ถ้าครูพูด
ภาษาอังกฤษได้ดี เด็กก็พูดดีเหมือนครู

ธรรมชาติของเด็กในวัยต่ำกว่า ๑๐ ปี
มักจะสนใจ ไม่ชอบอยู่นิ่ง มีความสนใจใน
สิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยระยะเวลาอันสั้น ตั้งนั้นครู
จะต้องมีเทคนิคการสอนหลาย ๆ อย่างสับ-
เปลี่ยนกันก่อนที่เด็กจะเบื่ออย่างเก่า ธรรมชาติ
ของเด็กวัยนี้จะเรียนรู้โดยการลงมือและการ
ท่องจำ ฉะนั้นพวกเกมส์ต่าง ๆ เทคนิคการ

สอนของครู และอุปกรณ์การสอนเป็นสิ่ง
สำคัญมาก ครูจะต้องมีอุปกรณ์การสอน
หลาย ๆ อย่าง เช่น รูปภาพ ภาพบน
หุ่นจำลอง ของจริง slide ภาพยนต์
film strip การท่องจำ ได้แก่ การให้เด็ก
พูดทบทวนประโยคที่ครูพูดให้ฟังอย่างถูกต้อง
ทั้งเนื้อความ และ pronunciation ครูไม่
ควรอย่างยิ่งที่จะให้เด็กท่องคำศัพท์ คำแปล
เป็นคำๆ เพราะเด็กจะไม่ทราบที่คำเหล่านั้น
ใช้อย่างไร ในที่สุดก็จะเกิดความเบื่อหน่าย
ภาษาอังกฤษ การให้เด็กท่องกฎ grammar
และการสอนกฎ grammar อย่างจริงๆ จังๆ
ไม่ควรทำอย่างยิ่ง เพราะทำให้เด็กมีความ
รู้สึกไม่อยากเรียนภาษาอังกฤษ

วิธีสอนคำศัพท์ และ grammar ไม่มี
วิธีใดที่จะทำได้ดีกว่าโดยใช้ context และ
situation ตัวอย่างเช่น ในชั่วโมงแรก ๆ
ครูควรสอน v. to be และคำศัพท์ที่ง่าย ๆ
เด็กพบเห็นอยู่บ่อย ๆ ครูควรสอน This
is a pen. พร้อมทั้งนำปากกามาให้เด็กดูด้วย
This is a pencil. This is a ruler. This
is a book. แล้วให้เด็กพูดตาม พร้อมทั้ง
เอาสิ่งนั้นมาประกอบ ชั่วโมงต่อไปครูก็อาจ

ชี้ไปที่ตัวครูแล้วพูดว่า 'I am a teacher'.
 ชี้ไปที่นักเรียนทั้งห้องแล้วพูดว่า 'You are students'. ถ้ามีนักเรียนชายในห้องก็ชี้ไปที่คนใดคนหนึ่งแล้วพูดว่า 'He is a student'. แล้วชี้ไปที่นักเรียนหญิงคนหนึ่งแล้วพูดว่า 'She is a student'. เมื่อพูดจบแต่ละประโยคก็ให้นักเรียนทั้งชั้นพูดตาม สำหรับประโยคที่ครูชี้ไปที่ตัวครู แล้วพูดว่า 'I am a teacher'. จะต้องให้เด็กเปลี่ยนเป็น 'You are a teacher'. แล้วชี้ไปที่ตัวครู ประโยค 'You are a student. ให้เด็กเปลี่ยนเป็น 'I am a student'.

สิ่งใดควรสอนก่อน ศัพท์ที่ควรสอนก่อนควรเป็นสิ่งที่อยู่รอบตัวเด็ก เด็กพบเห็นทุกวัน เช่น ปากกา ดินสอ สมุด หนังสือ กระดานดำ เก้าอี้ โต๊ะเรียน อวัยวะต่าง ๆ ในร่างกาย verb ที่ควรสอนก่อนได้แก่ verb to be, verb to have เพราะ v. ทั้งสองตัวนี้ใช้ได้กว้างบ่อย tense ที่ควรสอนก่อนคือ present simple ถัดมาคือ present continuous เพราะทั้งสอง tense นี้ ครูแสดงท่าประกอบให้นักเรียนเข้าใจได้ Full form เช่น He is a student. ควรสอนก่อน contraction เช่น He's a student. ประโยคบอกเล่า ควรสอนก่อน ต่อมาควรเป็น

ประโยคปฏิเสธ และท้ายที่สุดควรสอนประโยคคำถาม

Classroom expression การสอนในช่วงโมงแรกเลย เช่น 'Raise your hand.' 'Close your books.' 'Close the door, please.' 'Open the window' 'Stand up.' 'Sit down.' 'Listen to me.' 'Repeat after me.' เหล่านี้เป็นต้น พร้อมทั้งให้เด็กทำตามคำสั่งนั้นด้วย

พวก abstract noun ไม่ควรสอนในบั้นแรก ๆ เพราะเด็กไม่อาจจะเข้าใจได้ พวก past perfect past, simple และ past continuous ก็ยังไม่ควรสอนจนกว่าเด็กจะเข้าใจ present simple และ present continuous ดีแล้ว ควรสอน tense ต่างๆ ควรทำโดยไม่ต้องอธิบายกฎ เช่น ครูอาจบอกนักเรียนว่า today we talk about a cat. Yesterday we talked about a dog. Tomorrow we are going to (หรือ will) talk about a bird. โดยอ้างเหตุการณ์เมื่อวานและพรุ่งนี้ประกอบ พรุ่งนี้ก็ต้องถึงเหตุการณ์เมื่อวานประกอบ ทำดังนี้เด็กจะเข้าใจเอง

อุปกรณ์การสอนที่ดีที่สุด คือ การนำของจริงมาให้เด็กดู เช่น ถ้าสอนสี ก็นำ

วัตถุสีต่าง ๆ มาให้เด็กดู ถ้าไม่มีของจริงก็ใช้รูปภาพหรือหุ่นจำลองได้ เช่น ถ้าสอนเวลา ควรทำนาฬิกาจำลองที่มีเข็มหมุนได้มาให้นักเรียนดู นาฬิกาควรมีขนาดใหญ่ พอที่เด็กทั้งชั้นจะเห็นได้ถนัด รูปภาพก็เช่นเดียวกันจะต้องมีขนาดใหญ่พอที่เห็นได้ชัดทั้งชั้น มีองค์ประกอบที่เด่นชัดที่ช่วยให้เด็กเข้าใจเนื้อหาที่ครูสอนได้ดี ถ้าสอนเรื่องส่วนต่างๆ ของบ้าน ก็ควรนำแบบบ้านจำลองมาให้เด็กดู slide, ภาพยนตร์ film-strip ก็เป็นอุปกรณ์การสอนที่ดี เป็นการเปลี่ยนบรรยากาศ เรียกร้องความสนใจของนักเรียนได้อย่างดี แต่อุปกรณ์เหล่านี้หายาก และราคาแพง ก็ไม่จำเป็นนัก ถ้าผู้สอนรู้จักใช้วิธีอื่น ๆ ให้น่าสนใจ ถ้าครูไม่สามารถหาของจริง หุ่นจำลอง หรือรูปภาพได้ ครูก็ควรใช้กระดานดำกับชอล์คให้มาก ๆ วาดภาพให้นักเรียนดู

ถ้าครูไม่มีฝีมือทางวาดเขียน ก็วาดเป็นภาพเส้นง่ายๆ ที่เรียกว่า stick figure เด็กจะมีความสนใจในสิ่งที่ครูเขียน เกมส์ต่าง ๆ เช่น ครูให้นักเรียนผลัดกันเล่าเรื่องคนละประโยค โดยที่ครูเป็นผู้เริ่มก่อน แล้วให้นักเรียนช่วยกันต่อคนละประโยค ถ้าใครต่อไม่ได้ก็ต้องออกจากการแข่งขัน หรือการหารูปภาพ

มาให้นักเรียนผลัดกันบรรยายคนละประโยค ถ้าใครยังคิดไม่ออกก็ให้รีบผ่านไปยังคนต่อไป หรือครูอาจจะพูดอะไรแล้วให้นักเรียนแสดงท่าทางประกอบ แต่เกมส์เหล่านี้จะใช้กับเด็กได้ต่อเมื่อเด็กพร้อมคือ พูดภาษาอังกฤษได้ดีและมากพอควร เพลงที่สั้นๆ ง่ายๆ แล้วให้เด็กแสดงท่าทางประกอบก็ดีมีประโยชน์ ทำให้เด็กเพลิดเพลิน และจำได้แม่น การให้เด็กทายคำว่าเป็นคำอะไรโดยใช้ minimal pairs ก็เป็นการฝึกการฟังของเด็กได้เป็นอย่างดี minimal pairs เช่น vine-wine, sue-zoo, lake-leg, but-bud minimal pairs นี้ ผู้สอนต้องออกเสียงให้ถูกต้องจริงๆ มิฉะนั้นแล้ว เด็กจะไม่ได้ยินความแตกต่างกัน ครูเขียน minimal pair บนกระดานดำแล้วออกเสียงให้นักเรียนทายว่า เป็นคำที่ครูเขียนทางด้านขวามือ หรือซ้ายมือของนักเรียนโดยใช้คำแทนว่า right-left

ทางด้านครูผู้สอน ลักษณะท่าทาง และน้ำเสียงของครูมีส่วนดึงดูดความสนใจของนักเรียนได้ไม่น้อย ครูจะต้องมีบุคลิกที่ดี มีความเป็นกันเองกับเด็ก มีน้ำเสียงไพเราะ พูดอังกฤษได้อยู่ในเกณฑ์ดี ครูจะต้องทำท่าทางประกอบการสอนเพื่อให้เด็กเข้าใจง่าย สนุกสนาน ไม่รู้สึกง่วงนอน

ห้องเรียน ควรต้องเป็นห้องที่เงียบสบาย ไม่มีอะไรรบกวนหรือผ่านหน้าห้อง เพราะจะทำให้เด็กเสียสมาธิ ควรมีบรรยากาศเป็นแบบพักผ่อน (relax)

ในแต่ละชั่วโมงครูควรมีเทคนิคการสอนหลาย ๆ อย่างสลับเปลี่ยนไป เช่น ให้พูดตามครูบ้าง ให้ทาย minimal pair บ้าง ครูออกคำสั่งแล้วให้นักเรียนทำตามคำสั่งนั้นบ้าง เกมส์ผลัดกันเล่าเรื่องคนละประโยคบ้าง เกมส์ร้องเพลงบ้าง เอาสไลด์มาฉายให้นักเรียนดูบ้าง เอาภาพยนตร์สั้น ๆ มาให้ดูบ้าง เอา tape มาให้ฟังบ้าง เอา native speaker มาเป็นแบบให้นักเรียนพูดตามบ้าง ถ้าเด็กคนใดพูดภาษาอังกฤษได้ดีที่สุด ครูก็อาจเรียกมาเป็นแบบ แล้วให้เพื่อน ๆ ในชั้นพูดตามหรืออาจให้สอนแทนครูบ้าง เช่น ให้ตั้งเวลาโดยหมุนนาฬิกาจำลอง ที่ครูนำมา แล้วถามเพื่อนว่า What time is it? แล้วชี้ให้เพื่อนตอบ

ในการสอนพูดให้เด็กพูดภาษาอังกฤษได้มาก drill ชนิดต่าง ๆ เป็นสิ่งสำคัญ (ครูอาจแต่งขึ้นเอง หรือเอามาจากหนังสือสอนภาษาอังกฤษที่พิมพ์ในต่างประเทศก็ได้) drill เหล่านี้ประกอบด้วย

๑. Substitution drill คือ drill ที่ครูหรือ tape บอกคำที่จะให้ไปแทนคำเดิมในประโยคตัวอย่างเช่น

ครู : I am a teacher. You.

นักเรียน : You are a teacher.

ครู : She.

นักเรียน : She is a teacher.

drill ชนิดนี้ คำที่ให้ไปแทนคำเดิมจะต้องอยู่ในตำแหน่งเดิม ไม่ควรเปลี่ยนตำแหน่งดัง

ครู : I am a teacher. you.

นักเรียน : You are a teacher.

ครู : student โดยที่ต้องการให้แทนคำว่า teacher เป็น You are a student. drill แบบนี้เหมาะสำหรับผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษมานานจนใช้การได้ดี (master the language)

๒. Addition drill ครูหรือ tape บอกส่วนที่จะเติมท้ายประโยคตัวอย่างหรือต้นประโยคตัวอย่าง เช่น

ครู : He's working.

นักเรียน : He's working.

ครู : here

นักเรียน : He's working here.

ครู : in his office.

นักเรียน : He's working here in his office.

ครู : right now.

นักเรียน : He's working here in his office right now.

m. Inclusion ครูให้คำเดี่ยว ๆ มาแล้วให้นักเรียนใส่ไปในตำแหน่งที่เหมาะสมที่สุดในประโยคตัวอย่าง เช่น

ครู : Jim is working at his car.
Always.

นักเรียน : Jim is always working at his car.

๔. Replacement : ครูให้คำมาคำหนึ่งแล้วให้เอาคำนั้นแทนที่คำใดคำหนึ่งในประโยคตัวอย่าง เช่น

ครู : I put a clean shirt in your drawer. handkerchief.

นักเรียน : I put a clean handkerchief in your drawer.

๕. Integration ครู ให้ประโยคหรือ clause มาสอง clause หรือสองประโยคแล้วให้นักเรียนรวมเข้าเป็นประโยคเดียวกัน เช่น I saw a baby. The baby was crying.

นักเรียน : I saw a baby crying

๖. Conversion ครูให้คำสั่งให้เปลี่ยนเป็น form ที่ตรงข้ามกับประโยคตัวอย่างเช่น บอกเล่า เป็นปฏิเสธ ปฏิเสธ เป็นบอกเล่า โดยมีตัวอย่างประกอบ เช่น

ครู : Convert to the negative for example. He was there last week. He wasn't there last week They were there last week.

นักเรียน : They weren't there last week.

๗. Completion ครูให้ประโยคที่ยังไม่สมบูรณ์แล้วให้นักเรียน complete เช่น

ครู : He has all of them and I

นักเรียน : He has all of them and I have none.

๘. Transformation ให้นักเรียนเปลี่ยนรูปประโยคให้เข้ากับคำที่ครูให้เช่น

ครู : Today we came to school at nine. Tomorrow.

นักเรียน : Tomorrow we'll come to school at nine.

๙. Contraction ครูให้ประโยค full-form แล้วให้นักเรียนบอกรูป contraction เช่นครู : I am a teacher.

นักเรียน : I'm a teacher.

๑๐. Restatement เช่นครู : Ask me how old she is.

นักเรียน : How old is she ?

๑๑. Transposition เช่นครู : Ask for some. I like ice cream.

นักเรียน : Give me some ice cream.

drill ทั้งหมดนี้ครูจะต้องเลือกใช้ให้เหมาะสมกับระดับและความสามารถของนักเรียนเช่น ในการสอนชั้นแรกเริ่มใช้แต่เฉพาะ drill แบบที่ ๑ (Substitution) drill แบบที่ ๒ (Addition) และ drill แบบที่ ๓ (Contraction) ประโยคต่างๆ ที่ครูใช้ drill จะต้องไม่ยาวเกินไป ประโยคหนึ่ง ๆ ควรอยู่ระหว่าง ๘-๑๒ พยางค์ (syllables) ไม่ควรเกิน ๑๒ พยางค์ drill. ทุกแบบยกเว้นแบบที่ ๑๐ (Restatement) ควรจะต้องยกตัวอย่างให้เด็กฟังเสียก่อน

dialogue ก็ช่วยให้เด็กพูดภาษาอังกฤษได้ dialogue ที่ดีจะต้องมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนที่จะสอนในชั่วโมงนั้น ๆ และความสัมพันธ์กับเหตุการณ์ในขณะนั้น ตัวอย่างเช่น เมื่อผู้เขียนได้เริ่มเข้าไปสอนนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ ในชั่วโมงแรก ๆ ของภาคต้น ได้แต่ง dialogue บทนี้ให้นักศึกษาปีที่ ๑ drill

A : Good morning. How are you ?

B : Fine, Thank you and you ?

A : I'm fine too. Where're you going?

B : I'm going to the Registrar's office.

A : So am I. How many courses are you going to take.?

B : Seven for credit and audit another one.

A : How many credits will you get.

B : eighteen

A : I am going to take seven courses. I don't think I'm going to audit because I don't have enough money.

B : Well. Let's go together.

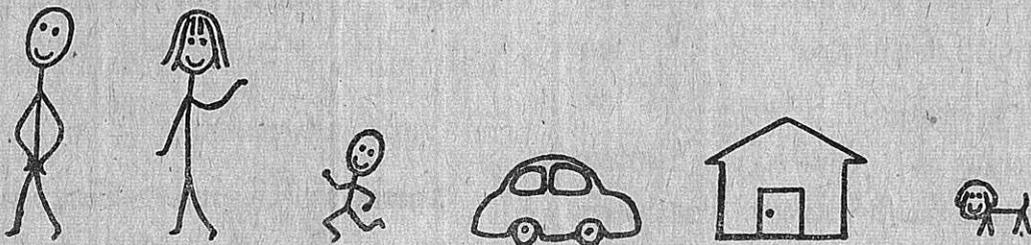
A : O.K.

dialogue บทนี้สอนคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาปีที่ ๑ ที่เพิ่งจะรู้จักกับระบบหน่วยกิต รายวิชา สำนักทะเบียน

สำหรับ เด็กที่เพิ่งเรียนภาษาอังกฤษไม่ควรให้ dialogue ที่ยาวดังตัวอย่าง ควรสั้น ๆ ให้เด็กท่องจำได้ง่าย

หวังว่าบทความบทนี้คงเป็นแนวความคิดสำหรับการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ผู้เขียนเองเรียนหนังสือตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ถึงมัธยม ๖ จากโรงเรียนคอนแวนท์แห่งหนึ่ง ซึ่งเป็นโรงเรียนที่สอนภาษาอังกฤษมาตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ จนกระทั่งมัธยม ๖ ก็ยังไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ แม้แต่ประโยคเดียว ยังจำได้ว่า เมื่อเข้าไปเรียนชั่วโมงแรกในชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่ง ครูให้ท่อง a ถึง z ต่อมาให้ท่อง v. to be ว่า I am, Thou art, He is, She is, It is, We are, You are, they are. ชั่วโมงต่อมาครูสอนให้เขียน a ถึง z สอนอยู่สองสามชั่วโมง

โมง ต่อมาให้ท่องคำศัพท์ว่า cat แมว mat เสื่อ rat หนู เมื่ออยู่ชั้นมัธยมปลาย ท่องกฎ grammar ขึ้นใจ ท่องศัพท์ที่ครูให้ชั่วโมงละหนึ่งหน้าเต็ม ศัพท์แต่ละตัวครูให้คำแปลหมดทุกคำ ถ้าศัพท์นั้นมีคำแปล ๕ คำก็ต้องท่องให้ได้หมด ศัพท์รู้มากจริง แต่ไม่สามารถใช้พูดเป็นประโยคได้ เมื่อผู้เขียนได้เรียน intensive course ที่ A.U.A. ซึ่งสอนภาษาอังกฤษตามแบบ teaching English as a foreign language ไม่นานก็พูดภาษาอังกฤษได้ เมื่อเดินทางไปศึกษาต่อยังสหรัฐอเมริกาก็สามารถ communicate กับชาวอเมริกันได้ วันแรกๆ ไปถึงดูละครทีวี เข้าใจหมด แต่ภาพยนตร์ยังไม่ค่อยเข้าใจนัก

ผู้เขียนในฉบับ

เจตนา นาควัชระ

ปริญญาเอกทางวรรณคดีเปรียบเทียบ มหาวิทยาลัยทอริงเงน เยอรมันนี คณะบดี คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาภาษาเยอรมัน คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

เด่นดวง พุ่มศิริ

ปริญญาโททางการศึกษา มหาวิทยาลัยอินเดียน่า สหรัฐอเมริกา ประกาศนียบัตรการแสดงผลละครสถาบันการละครและดนตรีลอนดอน ประกาศนียบัตรวิชาการต่อสู้ในการแสดงละคร สมาคมผู้กำกับการแสดงการต่อสู้ในการแสดงละครแห่งอังกฤษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หัวหน้าหมวดวิชานาฏศาสตร์ และนาฏยสังคีต คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

นฤมล จ้าวสุวรรณ

ปริญญาตรีทางอักษรศาสตร์ (เกียรติคุณ) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ประกาศนียบัตรชั้นสูงทางด้านการสอนภาษาเยอรมันเป็นภาษาที่สอง เยอรมันนี หัวหน้าภาควิชาภาษาเยอรมัน คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ผะอับ นมะมาตร

ปริญญาโททางมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยเวสต์เทิร์นคอนเนตทิคัต สหรัฐอเมริกา วิชาการในตำแหน่งหัวหน้าหมวดวิชาสังคมศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

พน ดอกบัว

ปริญญาโททางปรัชญา มหาวิทยาลัยบานาร์ฮินดู อินเดีย หัวหน้าหมวดวิชาปรัชญาและศาสนา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

กรณี ชำรงศักดิ์

ปริญญาโททางการสอนภาษาอังกฤษ เป็นภาษาที่สอง มหาวิทยาลัยเซาเทิร์นอิลลินอยส์ สหรัฐอเมริกา อาจารย์ประจำ ภาควิชาภาษาอังกฤษ คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

วินิตา ดิถียนต์

ปริญญาเอกทางการศึกษา มหาวิทยาลัยนอร์ทเทิร์นโคโลราโด สหรัฐอเมริกา วิชาการในตำแหน่งหัวหน้าภาควิชาภาษาอังกฤษ คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

วิภา กงกะนันทน์

ปริญญาเอกทางวรรณคดี มหาวิทยาลัยลอนดอน อังกฤษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

อรสา แสงเงิน

ปริญญาตรีทางสังคมวิทยา มหาวิทยาลัยนิวอิงแลนด์ ออสเตรเลีย อาจารย์ประจำ หมวดวิชาสังคมศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

เออน เล็งเจริญ

ปริญญาโททางภาษาบาลี มหาวิทยาลัยบานาร์ฮินดู อินเดีย หัวหน้าหมวดวิชาสันติภาษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Ray C. Downs

ปริญญาโททางเทววิทยา มหาวิทยาลัยพรินซ์ตัน สหรัฐอเมริกา ศาสตราจารย์ อาจารย์พิเศษคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร